

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

XLIV. Pia fraus Amoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

200 BALDVINI CABILLIAVI LIBER V.
Sic aliam ex aliâ iam Magdalin ambit I E S U S:
E Stygio monstro, sponsa fit apta Deo.

X L I V.

Pia frans Amoris.

NYMPHA verecundis gena cui micat illita
guttis,
Quæque bipertito diluis amne pedes;
Falleris, & nescis. nec falleris. alba gemello
Te dare fonte putas balnea? flendo capis:
Teque lauas lacrymis, (an & hæ quoque fallere
doctæ?)
Quin etiam lymphas imbibis ipsa tuas.
Oscula nam riguis ubi figis hiantia plantis,
Crinis & ora bibunt quas gena fundit aquas.
Cerne, tuas rigat vnda genas prius illita plantis:
Sic credit ad fontem riuus vterque suum.

Pœnitentia excindit ulcus Conscientie.

Quo te pennigeris super euehis astra qua-
drigis?
Siste, precor, volucres ad tua frena rotas.
Siste, precor, seu tela placent, seu termes oliuæ:
Magdalæ alternâ præmia forte leget.
Vsus erit telis, pacalibus vsus oliuæ:
Magdalæ icta gemit, & noua saecla trahet.
Hinc Amor, inde dolor, concors stat cura me-
delæ:
Hic ferrum, medicas suggestit alter aquas.
Vindice sub ferro crudum dolor ex secat ulcus,
Sed medico succo Magdalin yngit Amor.

Sic.

Sic vrente manu qui plecit acerbus, & idem
 Parcit amans dulci mistus amore dolor.
 Quam dolor vrit atrox ferro qui saeuit & igni,
 Tam lenit liquido rore suavis Amor.

L X V.

Epulum spirituale C H R I S T U S
M A G D A L E N A E adornat.

A d cœnam noua cœna venit, noua gaudia
 manant;
 Dispare sed missu, par vbi mensa sedet.
 Hic epulum Simon, epulum struit ipsus I E S V S:
 Iste suum nectar promit, at ille merum.
 Plumbeus ille magis plumbo, hic magis aureus
 auro est:
 Hic trahit, ille fugat: gaudet hic, ille fremit;
 Meque super rodens, mordaci dente lacepsit,
 Nectareasque nigro felle venenat opes.
 Et licet inuidiae fera ructet Echidna venenum,
 Mustea de puro nectare pocula sequar.
 Cælite me musto, dape cælite pascit I E S V S
 Pectus, & ora natant hausta tot illecebris.

L X V I.

Dulcedo è lacrymis.

I T E lyrae quondam malè gaudia, & omina
 luctus:
 Ite ioci, vitæ seria damna meæ.
 Ite leues curæ volucri de pulueris vimbræ:
 Ite stolæ probri conscia vela mei.

I 5

Ite